

Nr 292.

Av herr **Eriksson** i Grängesberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, angående åtgärder till lindrande av nöden bland vissa arbetslösa järnbruksarbetare.

Genom en till riksdagen avlåten den 4 maj 1923 dagtecknad proposition, nr 230, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att, för vidtagande av åtgärder till lindrande av nöden bland vissa arbetslösa järnbruksarbetare i huvudsaklig överensstämmelse med av föredragande departementschefen angivna grunder, av femte huvudtitelns allmänna besparingsfond finge tagas i anspråk ett belopp av förslagsvis 70,000 kronor.

Enligt dessa grunder skulle den ifrågasatta hjälpen avse tiden fr. o. m. den 1 mars t. o. m. den 13 april 1923 och utgå i form av på angivet sätt beräknade kontanta belopp, samt tillgodokomma »endast sådana arbetslösa järnbruksarbetare, vilka på grund av slutlig prövning enligt de härom den 14 april 1923 meddelade bestämmelser åtnjuta friplatser». Dessa arbetslösa ha i propositionen beräknats uppgå till omkring 800. Till stöd för framställningen har åberopats dels att det vore otvivelaktigt, att nöd rådde bland de sedan lång tid arbetslösa järnbruksarbetarna, dels ock att vad som under ärendets behandling förekommit kunde hava ingivit de arbetslösa järnbruksarbetarna en förväntan, att de tilltänkta mildringarna i direktiven skulle komma dem tillgodo avsevärt tidigare än nu blivit fallet.

De i propositionen åberopade humanitära skälen tala med samma styrka för, att den ifrågasatta hjälpen utsträcker till samtliga de arbetslösa järnbruksarbetare, som till följd av de under början av innevarande år utbrutna konflikterna avstängts från nödhjälpsarbete eller kontant understöd, samt beräknas för tiden fr. o. m. den dag, då avstängningen skedde, t. o. m. den 13 april 1923 eller till den tidigare dag, då vederbörande arbetslösa må hava erhållit arbete. En sådan utvidgning av förslaget synes så mycket hellre böra vinna riksdagens bifall, som antalet friplatser bland järnbruksarbetarna visat sig bliva betydligt mindre

än som uppgavs såsom sannolikt under diskussionen om de nyantagna direktiven.

De avstängda järnbruksarbetarnas antal var omkring 3,000. Enligt de i propositionen i övrigt angivna grunder torde beloppet för den nu föreslagna tiden kunna beräknas till 140 kronor för varje arbetslös. Med hänsyn därtill att en del av de arbetslösa under tiden erhållit annan anställning, torde det behövlige anslagsbeloppet snarare komma att understiga än överstiga 400,000 kronor. Erforderliga medel torde kunna beredas ur femte huvudtitelns allmänna besparingsfond.

På grund härav får jag hemställa,

att av femte huvudtitelns allmänna besparingsfond eller eljest tillgängliga medel må tagas i anspråk ett belopp av 400,000 kronor att användas för vidtagande av åtgärder till lindrande av nöden bland arbetslösa järnbruksarbetare i huvudsaklig överensstämmelse med de i propositionen angivna grunder, med däri nu föreslagna jämkningar.

Stockholm den 7 maj 1923.

Bernh. Eriksson.